

Marina Stažić

RUBNI DATIVNI PRIJEDLOZI U SUVREMENOM HRVATSKOM JEZIKU

Sažetak

U radu se kreće od popisa prijedloga u hrvatskome jeziku koji se navodi u *Praktičnoj hrvatskoj gramatici* Dragutina Raguža. Izdvajaju se dativni prijedlozi koji se istražuju u *Hrvatskom čestotnom rječniku* i normativnim priručnicima suvremenoga hrvatskoga jezika. Pretpostavka je da će dativni prijedlozi imati malu pojavnost u *Hrvatskom čestotnom rječniku* jer se dativ danas obilježava kao padež koji se teži osloboditi prijedloga, a uz to pokazuje i velike normativne neujednačenosti jer dativni prijedlozi sve više postaju genitivnima. Rubnost je opisanih dativnih prijedloga *nadomak*, *nasuprot*, *unatoč* i *usprkos* uvjetovana njihovim značenjem u prijedložnom izrazu, stoga se umjesto njih rabe i druge riječi i prijedložni izrazi istoga značenja, te pojavljivanjem navedenih prijedloga uz genitiv, što norma ne preporučuje. Navedno potvrđuje da je dativ padež koji se u suvremenom hrvatskom jeziku, osobito u njegovu razgovornom stilu, teži osloboditi prijedloga i postati besprijedložnim izrazom. Opisom se najmanje učestalih dativnih prijedloga otvara pitanje poprijedloženja i određivanja vrste gramatikaliziranih riječi te neusklađenost rječnika i gramatičkih priručnika. Analiza je utemeljena na normativnim priručnicima, gramatikama suvremenoga hrvatskog jezika i primjerima iz *Hrvatske jezične riznice* Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje.

Ključne riječi: prijedlozi, dativni prijedlozi, *Hrvatski čestotni rječnik*, čestota, normativni priručnici, gramatikalizirane vrste riječi, poprijedloženje.

Prijedlozi u jezikoslovnoj literaturi

O prijedlozima se, kao vrsti nepromjenjivih riječi, u hrvatskim gramatikama pronalaze vrlo slična određenja te razvrstavanje prijedloga s obzirom na tvorbu, koje se međusobno razlikuje nazivljem i pripadnošću prijedloga određenoj tvorbenoj vrsti. Uz prijedloge se kao vrstu riječi nužno postavlja pitanje njihova leksičkoga i

sintaktičkoga značenja. Pisci hrvatskih gramatika različito ih određuju. U *Glavima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika* prijedlozi (prepozicije) određuju se kao pomoćne gramatičke riječi koje označuju podređenost jedne punoznačne riječi drugoj i time izriču međusobni odnos predmeta ili radnji koje izriču punoznačne riječi. (Težak, Babić, 2007: 558) Određenje prema kojem su prijedlozi suznačne, nepromjenjive riječi kojima se upućuje na odnose među predmetima ili događajima pronaći ćemo i u *Gramatici hrvatskoga jezika: za gimnazije i visoka učilišta*.¹ (Silić, Pranjković, 2007: 242)

Dragutin Raguž u *Praktičnoj hrvatskoj gramatici* piše:

„Prijedlozi su nepromjenljiva vrsta riječi koje, kao dopuna padežnom sustavu (sustavu padežnih oblika), pokazuju različite gramatičke odnose među riječima unutar rečenice. Prijedlozi su zapravo dopuna padežnom sustavu za obilježavanje različitih odnosa među riječima unutar rečenice.“ (Raguž, 1997: 116)

U *Hrvatskoj gramatici* prijedlozi se određuju kao riječi koje izriču različite odnose između onog što znače imenice ili na što upućuju zamjenice. (Barić i dr., 2005: 277)

Sanda Ham u *Školskoj gramatici hrvatskoga jezika* prijedlozima kao nepromjenjivoj vrsti riječi određuje rečeničnu ulogu: „Rečenična je uloga prijedloga izricanje odnosa između riječi sa sklonidbom i ostalih riječi u rečenici.“ (Ham, 2007: 98)

Zajedničko je tim određenjima upućivanje na odnose koje prijedlozi kao vrsta riječi iskazuju, što upućuje na isticanje njihova kategorijskoga značenja, koje je sintaktički određeno. Navedeno bi značilo da su prijedlozi riječi koje se mogu proučavati tek u suodnosu s drugim riječima, skupovima riječi ili rečenicama na sintagmatskoj razini. (Rišner, 1999: 55)

Pojam nepunoznačnosti koji se pojavljuje uz prijedloge značio bi izostanak leksičkoga značenja. Međutim, suvremena su sintaktička istraživanja pozornost usmjerila upravo na opisivanje značenja prijedložno-padežnih izraza.² Tako Ivo Pranjković u *Drugoj hrvatskoj skladnji* navodi i sljedeće: „I prijedlozi kao suznačne riječi imaju leksička značenja unatoč tome što su ona gramatikalizirana, a to znači uopćena i sinsemantična (suznačna), ovisna o kontekstu u puno većoj mjeri nego značenja samoznačnih riječi.“ (Pranjković, 2001: 30).

Suznačne riječi, koje se, osim nepunoznačnima, nazivaju još i službenima, pomoćnima ili gramatikaliziranima, karakteristične su po tome što im je značenje u manjoj mjeri leksičko, ili uopće nije leksičko, a u puno većoj mjeri gramatičko ili pragmatičko, uopćeno, ovisno o značenju drugih riječi s kojima se te riječi pojavljuju u sklopu većih sintaktičkih jedinica. (Pranjković, 2005: 19)

Veza se prijedloga s riječi koja je u kojem kosom padežu u hrvatskim gramatikama naziva prijedložnim ili prijedložno-padežnim izrazom. U *Hrvatskom se jezič-*

¹ U daljnjem tekstu bit će korišten samo prvi dio naslova: *Gramatika hrvatskoga jezika*

² Kao primjer može poslužiti zbornik radova znanstvenog skupa *Drugi sintaktički dani*, naslovljen *Sintaksa padeža*, objavljen 2010. godine.

nom savjetniku u poglavlju o prijedlozima donosi i manje poglavlje o prijedložnim izrazima koji pretpostavljaju vezu prijedlog + padežna riječ. Navode se četiri oblika prijedložnih izraza, prema kojima su prijedložni izrazi:

1. – svaka sveza prijedloga i padežne riječi (*na grani, u glavi, s prijateljem*)
2. – prijedložni izrazi s visokim stupnjem gramatikaliziranosti koji su izgubili primarna semantička svojstva i više ne označuju konkretne pojmove nego se ponašaju kao prava gramatička sredstva označujući odnose među pojmovima (*za vrijeme, pod utjecajem, na štetu*)³
3. – prijedložni izrazi s jednoznačnom priložnom funkcijom, tj. ustaljeni izričaji i fraze čije se ustrojstvo ne može razbijati umetanjem drugih riječi (*za inat*), te višesložna prijedložna sveza s funkcijom pravoga prijedloga *u (s)vezi s*
4. – nekadašnji prijedložni izrazi koji su postali pravi složeni prijedlozi. Neki su sasvim izgubili svoja prvotna leksička značenja (*uoči, nadomak, pored*), a neki su ih zadržali (*dovrh, nasuprot, nasred*) (Barić i dr., 1999: 196).

Uz naglašavanje sintaktičke nesamostalnosti u opisima se prijedloga često imenuju vrste riječi koje slijede, tj. koje zajedno s prijedlogom čine prijedložni izraz. U *Hrvatskoj gramatici* navodi se da su to imenice i zamjenice, u Raguževoj se spominju riječi sa sklonidbom, ali se ne konkretizira vrsta: „Prijedlozi stoje neposredno ispred riječi u nekom padežnom obliku.“ (Raguž, 1997: 116) U *Školskoj se gramatici hrvatskoga jezika*, autorice S. Ham, također spominju riječi sa sklonidbom, ali se naglašava da su to najčešće imenice i zamjenice. (Ham, 2007: 98)

Vlasta Rišner u članku *Prijedlozi nekad i danas* opravdano primjećuje kako većina hrvatskih gramatičara ne navodi priloge kao vrstu riječi koja može činiti prijedložni izraz. Da su i prilozi riječi koje mogu stajati iza prijedloga u prijedložnom izrazu, autorica potvrde nalazi u starijoj domaćoj i stranoj literaturi:

„Tomo Maretić još krajem 19. stoljeća (1899. godine) opisuje uporabu prijedloga s ‘padežima’, ali i s priložima i čitavim rečenicama. Da se prijedlozi rabe i ispred priloga može se pročitati u još nekim, stranim gramatikama. U Dudenovoj se gramatici kao riječi koje stoje iza prijedloga navode imenice, zamjenice, pridjevi i prilozi, a kao valentne se riječi koje uvode prijedložni izraz opisuju glagoli, imenice i pridjevi. Autorice *Gramatike srpskohrvatskog jezika za strance* Pavica Mrazović i Zora Vukadinović kao moguće dijelove prijedložnih izraza uz prijedloge također navode imenice, pridjeve, zamjenice i priloge, uz napomenu da se prilozi rabe rijetko.“ (Rišner, 2005: 43)

U *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika* autori navode određene prijedloge kao pomoćnih gramatičkih riječi koje označuju podređenost jedne punoznačne riječi drugoj i time izriču međusobni odnos predmeta ili radnji koje izriču punoznačne riječi. Sintagma „punoznačne riječi“ pretpostavlja i priloge, ali se oni u

³ Autori *Hrvatskog jezičnog savjetnika* navedene prijedložne izraze ne smatraju prijedlozima, kao što to čine J.Silić i I. Pranjkić u *Gramatici hrvatskoga jezika*, zato što se veza između sastavnica prijedložnoga izraza može „razbiti“ umetanjem drugih riječi, npr. **pod utjecajem** / **pod** njegovim jakim **utjecajem**.

daljem tekstu ne spominju, nego se kaže: „Prijedlozi stoje ispred imenica i zamjenica.“ (Težak, Babić, 2007: 558)

U *Gramatici hrvatskoga jezika, priručniku za osnovno jezično obrazovanje*, istih autora Stjepka Težaka i Stjepana Babića, imenicama i zamjenicama dodaju se i druge osamostaljene riječi: pridjevi, pridjevne zamjenice i brojevi, ali se priloži kao dio prijedložnoga izraza ne spominju. (Težak, Babić, 2000: 162).

Jedino autori *Gramatike hrvatskoga jezika*, Josip Silić i Ivo Pranjković, navode i priloge kao sastavnicu prijedložnoga izraza:

„Prijedlozi dolaze uz kose padeže imenskih riječi, tj. imenica (npr. *pokraj peći*), (poimeničenih) pridjeva (npr. *na engleskom*), zamjenica (npr. *kod njih*) i uz priloge (npr. *do danas*), te čine s njima prijedložne tagmeme.“ (Silić, Pranjković, 2007: 244)

Iz rečenoga se može zaključiti da se prijedlozi u svim gramatikama opisuju uz padeže koje zahtijevaju te se govori o prijedlozima koji mogu stajati samo uz jedan padež (najviše je takvih prijedloga uz genitiv, koji uza se sve češće, osobito u razgovornom jeziku, veže i prijedloge iz drugih padeža; npr. dativni se prijedlozi *usprkos, unatoč* sve češće rabe uz genitiv) ili više njih. Najviše se prijedloga, uz opis njihova značenja, navodi u *Praktičnoj hrvatskoj gramatici* D. Raguža. Navedeno potvrđuju i ostale gramatike u kojima se u poglavlju o prijedlozima donosi popis prijedloga uz određene padeže i značenja koja dobivaju prijedlozi u prijedložno-padežnim izrazima.

Podjela prijedloga

Osim opisa prijedloga važno je spomenuti i njihovu podjelu prema dvama kriterijima: s obzirom na tvorbu i s obzirom na odnose s padežima, tj. leksičko-semantička svojstva. U različitim se gramatikama pojavljuju i različiti popisi prijedloga koji pripadaju određenoj tvorbenoj vrsti. Moguće je izdvojiti dva načina razvrstavanja prijedloga s obzirom na tvorbu. Prvi je i najčešća podjela prijedloga s obzirom na tvorbu, a obuhvaća četiri vrste:

1. - prijedlozi kao netvorbene riječi (*u, na, iz*)
2. - prijedlozi složeni od dvaju prijedloga (*usred, naspram, iznad*)
3. - prijedlozi složeni od prijedloga i imenice (*navrh, podno, umjesto*)
4. - prijedlozi nastali poprijedloženjem samih imenica (*čelo, kraj, mjesto*) i priloga (*niže, prije, više*). (Težak, Babić, 2007: 559).

Razvrstavanje koje se pronalazi u *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika* može se usporediti s onim u *Hrvatskoj gramatici*, u kojoj se prijedlozi prema sastavu dijele na:

1. – **prave (primarne) prijedloge**; to su oni prijedlozi koji služe samo kao prijedlozi i čije se značenje danas ne može izvesti ni iz koje druge riječi (*u, na, iz*). Odgovarali bi prvoj tvorbenoj vrsti, tj. prijedlozima kao netvorbenim riječima u *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika*.

2. – **neprave (sekundarne) prijedloge**; to su oni prijedlozi čije se značenje može povezati sa značenjem i osnovom koje druge riječi. Mogu biti izvedeni i složeni.

a) **Izvedeni su prijedlozi** oni koji nastaju okamenjivanjem kakvog oblika imenice u akuzativu i instrumentalu (*čelo, kraj, putem*) te one riječi koje se upotrebljavaju i kao prilozi i kao prijedlozi (*niže, prije, više*). Navedeni bi prijedlozi odgovarali četvrtoj tvorbenoj vrsti u *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika*, koja obuhvaća prijedloge nastale poprijedloženjem samih imenica i priloga.

b) **Složeni prijedlozi** nastaju iz veze dvaju prijedloga (*usred, naprama, iznad*) ili prijedloga i imenica (*navrh, podno, namjesto*). Odgovarali bi drugoj i trećoj tvorbenoj vrsti prijedloga, opisanoj u *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnog jezika*. (Barić i dr., 2005: 278)

Drugo je razvrstavanje, a s obzirom na tvorbu prijedloga, ono koje pronalazimo u *Gramatici hrvatskoga jezika* u kojoj se prijedlozi dijele na:

1. - **proizvedene** (podrijetlom motivirane)
2. - **neproizvedene** (podrijetlom nemotivirane). (Silić, Pranjković, 2007: 242)

Usporede li se ove podjele s prethodnima može se uočiti da neproizvedeni prijedlozi odgovaraju netvorbenima, odnosno pravim (primarnim) prijedlozima, a svi ostali prethodno nabrojani prijedlozi u *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnog jezika* (druga, treća i četvrta tvorbeni vrsta) te u *Hrvatskoj gramatici* (tzv. nepravni, sekundarni prijedlozi) odgovarali bi proizvedenim prijedlozima. Novost je u navedenoj gramatici jedino to što obuhvaća nešto širi opseg prijedloga jer autori u proizvedene prijedloge ubrajaju i glagolske priloge (*zahvaljujući, isključivši*), ali i ustaljene prijedložno-padežne izraze (*na osnovi, s obzirom na, u skladu s*). (Silić, Pranjković, 2007: 243)

Posebno je razvrstavanje prijedloga s obzirom na odnose prema padežima, odnosno s obzirom na leksičko-semantička svojstva, prema kojem se razlikuju:

1. – **dimenzionalni prijedlozi**; obilježava ih mjerljivost (dimenzionalnost). S obzirom na prirodu te dimenzionalnosti oni mogu biti podijeljeni u dvije skupine:

- a) prostorni (lokalni)
- b) vremenski (temporalni) prijedlozi

2. – **nedimenzionalni prijedlozi**; svojstveno im je neko od apstraktnijih, pojmovnih značenja, tj. značenja koja se tiču logičkih odnosa. Takva su, primjerice, značenja modalnosti, instrumentalnosti, kumulativnosti, partitivnosti, finalnosti, kauzalnosti itd. (Pranjković, 2001: 7)

Prijedlozi s dativom u jezikoslovnoj literaturi

Popis je prijedloga koji se slažu s dativom u jezikoslovnim priručnicima neujednačen. Razlog je tomu činjenica što se u hrvatskom standardnom jeziku s dativom slaže malo prijedloga, a osim toga oni su često (osobito kad dolaze u značenju koje

ponavlja osnovno značenje dativa) zališni, posebno prijedlozi *k* i *prema*. Ostali dativni prijedlozi (*nadomak*, *nadohvat*, *nasuprot*, *usprkos* i *protiv*) dolaze sve češće s genitivom, iako se preporučuje njihova uporaba s dativom. Prema tomu, dativ je padež koji u hrvatskome jeziku, osobito u njegovu razgovornom stilu, teži oslobođenju od prijedloga, suprotno od lokativa koji je uvijek prijedložni padež. (Silić, Pranjković, 2007: 220-221)

U *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika* samo s dativom idu prijedlozi: *k*, *proti*, *nasuprot* i *usuprot*. S genitivom i dativom: *protiv*, *spram(a)*, *suprot*, *uprkos*, *usprkos* i *unatoč*, a s dativom i lokativom prijedlog *prema*⁴ i stariji oblik *pram(a)*. (Težak, Babić, 2007: 565)

J. Silić i I. Pranjković u *Gramatici hrvatskoga jezika* dativnim prijedlozima smatraju sljedeće prijedloge: *k*, *prema*, *nadomak*, *nadohvat*, *nasuprot* (*usuprot*), *usprkos*, *protiv*⁵ i *unatoč*. Navedeni autori u opisu pojedinih padeža prijedloge *nasuprot*, *usprkos*, *unatoč*, *nadomak* i *nadohvat* opisuju i uz genitiv i uz dativ, iako se bez obzira na padež rabe uvijek u istom značenju. (Silić, Pranjković, 2007: 212.-218)

U *Hrvatskoj se gramatici* dativnim prijedlozima smatraju prijedlozi *k*, *proti*, *nadomak*, *nasuprot*, *unatoč*, *usprkos*, *uprkos*. (Barić i dr., 2005: 279)

S. Ham u *Školskoj gramatici hrvatskoga jezika* dativnim prijedlozima smatra prijedloge *k*, *prema*, *nasuprot*, *unatoč*, *usprkos*. U navedenoj se gramatici posebno ističe razlika između dativa i lokativa, što prijedlog *prema* čini isključivo dativnim prijedlogom:

„Dativ i lokativ jednine u svih se imenica razlikuju po tom što je lokativ uvijek s jednim od prijedloga: *u*, *na*, *o*, *po*, *pri*. Lokativni prijedlozi ne mogu biti s dativom. Prema tomu, dativ i lokativ jednine ne razlikuju se nastavcima, nego prijedlozima s kojima se slažu. Lokativ nikada ne može biti bez svojih prijedloga, što znači da je lokativ prijedložni izraz, a dativ može biti sam ili s prijedlozima *k*, *prema*, *nasuprot*, *unatoč*, *usprkos*.“ (Ham, 2007: 36)

U tablici prijedloga D. Raguža u *Praktičnoj hrvatskoj gramatici* prijedlozi su s dativom *k(a)*, *nasuprot*, *usprkos*, *nadomak*, *prema*, *unatoč*. (Raguž, 1997: 117) Autor ističe da se dativ danas sve više teži osloboditi prijedloga zato što je dativ padež s nekoliko prijedloga koji teže genitivu (*nadomak*, *nasuprot*, *usprkos*, *unatoč*) i s dva (*prema* i *ka*) koji znače samo usmjerenost prema cilju, što izražava i sam padežni oblik

⁴ U radu se ne govori o prijedlogu *prema* kao dativnom ili lokativnom prijedlogu zato što se prijedlog *prema* u *Čestotniku* ne pojavljuje kao prijedlog male čestote.

⁵ Prijedlog *protiv* danas je češći uz genitiv. U trima se promatranim priručnicima (*Glasovi i oblici hrvatskoga književnoga jezika*, *Hrvatska gramatika* i *Gramatika hrvatskoga jezika*) spominje i stilski obilježena uporaba prijedloga *proti* uz dativ. O tome govori i Jadranka Savić u članku *Prijedložno-padežne sveze u hrvatskim gramatikama 19. i 20. st.*, u kojem zaključuje: „Prijedlog *proti* promijenio je padež uz koji je stajao u 19.st. Prijedlog *proti* imaju svi slovnici 19.st. s dativom. Dakle, do Maretića prijedlog *proti(v)* ide samo s dativom, od Maretića samo s dativom (po Daničiću) i s genitivom (po Karadžiću).“ (Savić, 1999: 68)

U *Hrvatskom jezičnom savjetniku* prijedlog je *proti* danas zastarjeli prijedlog koji se rabio s dativom, umjesto njega rabi se prijedlog *protiv*, ali samo s genitivom jer je uporaba s dativom normativno nepravilna. (Barić i dr., 1999: 191-192)

dativa bez prijedloga pa se navedeni prijedlozi mogu izostaviti. D. Raguž navodi kako je uporaba prijedloga *nadomak*, *nasuprot*, *usprkos*, *unatoč* uz genitiv protivna zahtjevu jezične norme, iako se danas sve češće slažu s genitivom. (Raguž, 1997: 137-138) ⁶

Jezična se norma o uporabi navedenih prijedloga provjerava u *Hrvatskom jezičnom savjetniku*:

1. – Prijedlog se *nadomak* pojavljuje i uz genitiv i uz dativ. Posve je tanka nijansa u razlici između genitivne i dativne rekcije. Uz genitiv prijedlog označuje da se što nalazi/događa u neposrednoj blizini pojma u genitivu (*Bitka se vodila nadomak grada*) i ta je rekcija češća u jeziku, a uz dativ da se što događa nedaleko ili na strani suprotnoj pojmu u dativu (*Nadomak kući čuli su se hitci*). (Barić i dr., 1999: 185)

2. – *Nasuprot* se pojavljuje samo uz dativ. Dva su savjeta:

a) prijedlog *nasuprot* ne može dolaziti s genitivom

b) upotrebljava se samo za prostorne odnose (ukoliko se rabi kako bi se naznačilo stajalište suprotno pojmu u dativu, bolje je umjesto prijedloga *nasuprot* koristiti prijedloge *usprkos*, *unatoč* ili prilog *protivno*). (Barić, i dr., 1999: 186)

3. – Prijedlog *usprkos*⁷ može stajati samo s dativom, a uporaba je uz genitiv pogriješna. Bliskoznačan je prijedlogu *unatoč*, a male su razlike u uporabi: *usprkos* dolazi kada je riječ o svjesnoj radnji (npr. *Usprkos savjetima učinio je po svojem*, ali *Unatoč nevremenu sve se dobro završilo*) i najčešće uz osobe, živa bića (npr. *usprkos tebi*, ali *unatoč mržnji*). (Barić i dr., 1999: 194)

4. – Prijedlog *unatoč* dolazi samo s dativom, a slaganje s genitivom nije dobro, npr. **Unatoč toga svi su bili sretni*, ispravno je *unatoč tomu...* (Barić, i dr., 1999: 194)

Iz rečenoga se može zaključiti da se samo prijedlog *nadomak* u *Hrvatskom jezičnom savjetniku* javlja i uz genitiv i uz dativ, dok su ostali prijedlozi (*nasuprot*, *usprkos* i *unatoč*) samo dativni.

U sljedećoj se tablici prikazuje popis dativnih prijedloga i odnos suvremenih jezikoslovnih priručnika prema njima. U popisu neće biti nabrojani zastarjeli prijedlozi *suprot* i *usuprot*.

⁶ U tablici se prijedloga koju donosi D. Raguž autoru potkrala jedna pogriješka. Prijedlog se *nadomak* javlja kao prijedlog samo s jednim padežom, ali je vjerojatno pogriješkom stavljen i u stupac s genitivom i u stupac s dativom, stoga se prijedlog *nadomak* opisuje i uz genitiv i uz dativ. Rečeno je već da autor navodi kako prijedlozi *nadomak*, *nasuprot*, *unatoč* i *usprkos* sve više dolaze i uz genitiv, bez obzira na normativnu preporuku. Da je došlo do pogriješke potvrđuje i to što se ostali prijedlozi (*nasuprot*, *unatoč* i *usprkos*) u tablici pojavljuju samo s dativom kao prijedlozi koji idu s jednim padežom pa su s dativom, sukladno tomu, i opisani. (Raguž, 1997: 117)

⁷ U dvama se priručnicima, *Hrvatskoj gramatici* i *Glasovima i oblicima hrvatskog književnog jezika*, u popisu prijedloga koji idu s dativom ravnopravno javlja i prijedlog *uprkos*. Taj se prijedlog izjednačuje u *Hrvatskom jezičnom savjetniku* s prijedlogom *usprkos* (*uprkos* + D → *usprkos*), što potvrđuje da je riječ o jednom prijedlogu istoga značenja.

Tablica 1. *Dativni prijedlozi u jezikoslovnoj literaturi – odnos gramatičara prema njima*

Prijedlozi	Glasovi i oblici	Hrvatska gramatika	Silić-Pranjković	D.Raguž	Hrv. jez. sav.	S. Ham
<i>k</i>	D	D	D	D	D	D
<i>prema</i>	D/L	L	D	D/L	D/L	D
<i>nadomak</i>	-	D	G/D	G/D	G/D	-
<i>nasuprot</i>	D	D	G/D	D (*G)	D	D
<i>u(s)prkos</i>	G/D	D	G/D	D (*G)	D	D
<i>unatoč</i>	G/D	D	G/D	D (*G)	D	D
<i>nadohvat</i> ¹	-	-	G/D	G	G/D	-
<i>proti(v)</i>	G/D	G/D	G/D	G	G	-
<i>spram</i>	G/D	-	G	G	G/D	-

Dativni prijedlozi u Hrvatskom čestotnom rječniku⁸

Popis se dativnih prijedloga (*k(a)*, *prema*, *nasuprot*, *usprkos*, *nadomak*, *unatoč*) uzima iz *Praktične hrvatske gramatike*, autora D. Raguža, a čestota je istražena u *Hrvatskom čestotnom rječniku*, autorâ Maje Bratanić, Milana Mogušâ i Marka Tadića⁹. Pritom valja uzeti u obzir ograničenost korpusa *Čestotnika* i podatak da su pojavnice uzete iz kratkoga razdoblja tekstova objavljenih od Krležina *Povratka Filipa Latinićâ* 1935. pa do 1978. godine, kada je započet rad na rječniku. *Hrvatski čestotni rječnik*, iako zamišljen i nazvan milijunskim, nakon isključivanja imena i rješavanja ostalih leksikografskih problema, obaseže 952.327 pojavnica. Kako su pojavnice razvrstane u pet potkorpusa, označenih s *D* (drama), *N* (novine), *P* (proza), *S* (stihovi) i *U* (udžbenici), svaki je potkorpus činilo 200 000 pojavnica. Pojavnice su u čestotnom rječniku razvrstane uz pojedine leme (leksikografske natuknice), a o metodologiji rada autori u predgovoru kažu:

„Sama je računalna obrada korpusa obavljena u dva koraka. U prvome su napravljene abecedni, čestotni rječnik pojavnica te njihova konkordancija. U drugome su koraku sve pojavnice koje pripadaju istoj lemi morale biti njoj pridružene kako bi se dobila čestota svake leme.“ (Moguš, Bratanić, Tadić 1999: 11)

⁸ U *Predgovoru* se rječnika spominju i popularni, kraći nazivi *Čestotnik* i tzv. *Mogušev korpus*, prema glavnom uredniku zbornika i glavnom istraživaču. U daljnjem će se tekstu rabiti kraći naziv *Čestotnik*.

⁹ Na internetu je dostupna prezentacija navedenoga autora u kojoj se može više doznati o samoj izradi rječnika, njegovu sadržaju i sl., vidi na: www.hnk.ffzg.hr/txts/mt4frq_ljubljana/mt4frq_ljubljana.PPT (pogledano 24. siječnja 2013.).

Sve pojavnice koje pripadaju istoj lemi određuju njezinu apsolutnu čestotu, koju čini ukupan broj različitih oblika pojedine riječi.

Čestota je navedenih prijedloga dana u Tablici 2, koja slijedi. Uz prijedlog se stavlja padež i potkorpusi u kojima se navedeni prijedlozi pojavljuju. Iako se prijedlog *unatoč* u *Čestotniku* javlja samo kao prilog, pojavljuje se u tablici kako bi se usporedila njegova čestota.

Tablica 2. *Dativni prijedlozi u „Hrvatskom čestotnom rječniku“*

prijedlog	padež	čestota	potkorpusi
prema	D/L	1236	DNPSU
k(a)	D	428	(D)NPS(U)
usprkos	D	34	DNPSU
nasuprot	D	25	DNPSU
nadomak	G/D	3	- NPS -
prijedlog	padež	čestota	potkorpusi
unatoč	D	34	DNP - U

U tablici se uočavaju najmanje učestali dativni prijedlozi: *usprkos*, *unatoč*, *nasuprot* i *nadomak*¹⁰ i prijedlozi *prema* i *k(a)* koji imaju veću čestotu uporabe. Značenja su ovih prijedloga sljedeća:

1. – *nadomak* znači blizinu cilja (*nadomak uspjehu*)
2. – *nasuprot* znači suprotan položaj i suprotstavljen položaj (*nasuprot njima stoji sam*)
3. – *unatoč* i *usprkos* znače isto, tj. imaju dopusno-suprotno značenje (*unatoč njihovim željama, usprkos činjenici da su svi zdravi...*) (Raguž, 1997: 138)

¹⁰ Svi nabrojani prijedlozi, osim prijedloga *unatoč*, mogu iz stilskih razloga stajati i poslije imenice i zamjenice. Zbog toga što je naziv prijedlog određen svojim mjestom uz punoznačnu riječ, neki ovako uporabljene prijedloge nazivaju *posljelozima* (pripada im i prijedlog *radi*). S gledišta podjele na vrstu riječi posljelozimi se ne mogu izdvajati u posebnu vrstu. (Težak, Babić, 2007: 558-559)

Prijedlog nadomak

Prijedlog je **nadomak** sekundarni, složeni prijedlog sastavljen od prijedloga i imenice (*na + domak*). U *Čestotniku* ima samo tri pojavnice u potkorpusima novina, proze i stihova pa bi se lako mogao opisati uz ostale najmanje učestale hrvatske prijedloge (npr. prijedlozi *nakraj* i *zaradi* također imaju tri pojavnice).¹¹

U normativnim se priručnicima najčešće javlja i kao genitivni i kao dativni prijedlog s određenim iznimkama: u *Hrvatskoj se gramatici nadomak* opisuje samo kao dativni prijedlog dok se u *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika* ne pojavljuje kao prijedlog već kao prijedložno-padežni izraz, s napomenom: „Tako se riječi *nadohvat*, *nadomak* upotrebljavaju kao veza prijedloga i imenice: *na dohvat*, *na domak*, i pišu se odvojeno. (Težak, Babić, 2007: 560) U ostalim se normativnim priručnicima *nadomak* pojavljuje kao prijedlog što znači da je proces poprijedloženja završio. U *Hrvatskom jezičnom savjetniku* prijedlog se *nadomak* opisuje kao pravi složeni prijedlog koji je izgubio svoja prvotna leksička svojstva. (Barić i dr., 1999: 196).

Rubnost se prijedloga *nadomak* ne može objašnjavati učestalijom uporabom prijedložno-padežnoga izraza *na domak* niti pripadnošću zastarjelim prijedlozima, što se potvrđuje i u jezikoslovnim priručnicima, u kojima *nadomak* ima sasvim normalnu uporabu u suvremenom hrvatskom jeziku. Pretpostavke za objašnjavanje rubnosti prijedloga *nadomak* mogle bi se potražiti u samom značenju prijedloga. J. Silić i I. Pranjković u *Gramatici hrvatskoga jezika* donose opis značenja prijedloga uz odgovarajuće padeže tako da se pojedine grupe prijedloga istoga ili sličnoga značenja zajedno opisuju. Jedno je poglavlje naslovljeno *Genitiv s prijedlozima blizu, kod, kraj (pokraj), pored, nadomak, nadohvat, u i mimo*. Zajedničko je navedenim prijedlozima da uz genitiv označuju odnos među predmetima kojima je svojstvena blizina, s tim da je jednima više svojstveno mirovanje predmeta koji se nalaze u prostornome odnosu, a drugima kretanje. Prijedlog se *nadomak* obično koristi kad je riječ o odnosu između jednoga predmeta i drugoga predmeta (mjesta) tako da se do njega brzo može stići (npr. *Bio je već nadomak cilja*¹² *kad mu se to dogodilo*). (Silić, Pranjković, 2007: 212-213)

Budući da prijedlog *nadomak* znači blizinu cilja (Raguž, 1997: 138), pretpostavka je da se može zamjeniti učestalijim prijedlogom *blizu* u istome značenju. U *Čestotniku* se riječ *blizu* pojavljuje samo kao prilog (ima 118 pojavnica u svim potkorpusima što svjedoči o njegovoj većoj uporabi spram prijedloga *nadomak*).

¹¹ Vlasta je Rišner na 9. Riječkim filološkim danima 2012. održala izlaganje s temom *Rubni hrvatski prijedlozi*. U izlaganju je opisala najmanje učestale hrvatske prijedloge (*posred, okolo, navrh, uime, nadomak, nakraj, zaradi, poradi, namjesto, naspram*) prisutne u građi *Hrvatskoga čestotnog rječnika*, a posebnu je pozornost posvetila okamenjenim instrumentalima imenica, koje se u u suvremenih gramatičara opisuju kao imenice, kao priloziloz ili kao prijedlozi. Istraživanje je potvrdilo neujednačenost opisa gramatikaliziranih vrsta riječi: prijedlozi nastali poprijedloženjem imenica ili srašćivanjem prijedložnih izraza u hrvatskoj se normativnoj literaturi opisuju ne samo kao prijedlozi nego često kao imenice ili priloziloz, što nema veze s njihovim morfosintaktičkim obilježjima.

¹² Navedena je imenica u genitivu jer autori prijedlog *nadomak* opisuju uz genitiv, napominjući da norma preporučuje uporabu prijedloga *nadomak* s dativom.

Normativni su priručnici također neujednačeni. U *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika blizu* je prilog, ali se može pojaviti i u prijedložnoj službi. Autori ga ni tada ne nazivaju prijedlogom nego upravo prilogom u prijedložnoj službi. (Težak, Babić, 2007: 559-560)

U *Hrvatskoj se gramatici* prijedlog *blizu* ubraja među sekundarne i to izvedene prijedloge jer je nastao poprijedloženjem priloga, a danas se može upotrebljavati i kao prilog (uz glagole) i kao prijedlog (uz imenice). (Barić i dr., 2005: 278) I u ostalim se normativnim priručnicima *blizu* smatra i prijedlogom i prilogom. Zamjena bi u već navedenom primjeru bila ovakva: *Bio je već nadomak cilja/cilju kad mu se to dogodilo.* / *Bio je već blizu cilja kad mu se to dogodilo.*

U konkretnom se djelu *Vježbanje života u Hrvatskoj jezičnoj riznici* Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje, autora Nedjeljka Fabrija, prijedlog *nadomak* javlja samo u jednom primjeru: *Plovili su nadomak kopna.* Genitivni je prijedlog jer označuje da se što nalazi/događa u neposrednoj blizini pojma u genitivu, prema tome zamjenjiv je prijedlogom *blizu*: *Plovili su blizu kopna.* Prijedlog *blizu* u istom djelu ima 7 pojava.

Prijedlog nasuprot

Prijedlog je *nasuprot* sekundarni, složeni prijedlog, nastao iz veze dvaju prijedloga. Norma ga preporučuje uz dativ, premda danas sve češće dolazi i uz genitiv. U *Čestotniku* ima 25 pojava u svim potkorpusima, a javlja se i kao prilog sa samo 2 pojavnice.¹³ Budući da se pojavljuje u svim potkorpusima, može se zaključiti da je danas u sasvim normalnoj uporabi u suvremenom hrvatskom jeziku i to češće kao prijedlog nego kao prilog.

U jezikoslovnim se priručnicima pojavljuje i srodan prijedlog *usuprot*. Autori *Hrvatskoga jezičnoga savjetnika* smatraju ga zastarjelim (Barić i dr., 1999: 195), što se potvrđuje i u *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika* jer se prijedlog *usuprot* nabraja s ostalim prijedlozima koji su rijetki po uporabi. (Težak, Babić, 2007: 562) Budući da su istoga značenja J. Silić i I. Pranjković smatraju ga sinonimnim s prijedlogom *nasuprot* te ga stavljaju u zagradu. (Silić, Pranjković, 2007: 217)

Normativna je preporuka uporaba prijedloga *nasuprot* samo za označavanje prostornih odnosa dok je stajalište suprotno pojmu u dativu bolje označavati prijedlozima *usprkos, unatoč* ili prilogom *protivno*¹⁴ (npr. *Nasuprot njihovoj volji, učinio je sasvim drukčije/ usprkos, unatoč, protivno njihovoj volji...*) (Barić i dr., 1999: 186)

Pretpostavke za objašnjavanje rubnosti prijedloga *nasuprot* mogle bi se opet potražiti u samom značenju prijedloga. Ukoliko prijedlog označava stajalište suprotno

¹³ U jezikoslovnim priručnicima ne spominje se mogućnost uporabe riječi *nasuprot* kao priloga, kao što je bilo s riječi *blizu*.

¹⁴ J. Silić i I. Pranjković kad navode primjere u kojima se rabi prijedlog *nasuprot(usuprot)* navode i normativno neprihvatljiv primjer: *Postupili su usuprot njegovoj želji.* (Silić, Pranjković, 2007: 223) Prema normativnom savjetu u *Hrvatskom jezičnom savjetniku* rečenica bi glasila ovako: *Postupili su unatoč/usprkos/protivno njegovoj želji.*

pojmu u dativu (u razgovornom jeziku i u genitivu) norma preporučuje uporabu učestalijih prijedloga *unatoč* ili *usprkos* te priloga *protivno*. U prethodno navedenim primjerima zamjena ovim riječima zvuči običnije i češće u razgovornom jeziku. Ukoliko se prijedlog *nasuprot* upotrebljava za izricanje prostornih odnosa, što je i njegova normativna uporaba, zamjenjiv je češćim padežnim izrazom *preko puta*. Primjer iz *Gramatike hrvatskoga jezika: Nasuprot školi nalazilo se kazalište lutaka* može glasiti i ovako: **Preko puta škole nalazilo se kazalište lutaka.**

Navedeno se potvrđuje u članku Ivane Matas Ivanković *Izražavanje prostornih značenja prijedložno-padežnim izrazima*,¹⁵ u kojem autorica popis prijedložno-padežnih izraza s prostornim značenjem navodi prema sličnosti i tako uspostavlja određene sinonimne nizove. Budući da se prijedlog *nasuprot* i prijedložno-padežni izraz *preko puta* nalaze opisani zajedno kao sinonimni niz u situaciji kada se objekt lokalizacije nalazi na suprotnoj strani od lokalizatora¹⁶, mogu se smatrati međusobno zamjenjivima kada izriču prostorno značenje, kao u sljedećem primjeru:

... kad sam kao dijete promatrao Kazališni trg s impozantnom zgradom Hrvatskog narodnog kazališta, smještenog **nasuprot** Sveučilišnoj zgradi. (Vjesnik, 2003.)

Primjer bi mogao glasiti i ovako: ... smještenog **preko puta** Sveučilišne zgrade.

U sljedećem se primjeru rubnost prijedloga *nasuprot* vidi u tome što se prijedlog rabi uz genitiv: ... **nasuprot** američke diplomatske misije u Havani... (Vjesnik, 2003.)

Budući da norma preporučuje uporabu prijedloga *nasuprot* uz dativ, primjer bi glasio: ... **nasuprot** američkoj diplomatskoj misiji u Havani.

U navedenom primjeru *nasuprot* nema prostorno značenje pa nije zamjenjiv padežnim izrazom *preko puta*, a osim toga normativno se predlaže zamjena prijedlogom *unatoč*, *usprkos* ili prilogom *protivno* ukoliko prijedlog *nasuprot* nema prostorno značenje. Primjer bi glasio ovako: ... **unatoč/usprkos** američkoj diplomatskoj misiji u Havani.

Prijedlozi unatoč i usprkos

Prijedlog je **unatoč** netvorben, odnosno pravi (primarni) prijedlog, za razliku od prijedloga **usprkos** koji pripada sekundarnim, izvedenim prijedlozima jer se rabi i kao istoimeni prilog. (Barić i dr., 2005: 278)

U *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika* prijedlog *usprkos* pripada prijedlozima koji su složeni od prijedloga i imenice, odnosno trećoj tvorbenoj vrsti u razvrstavanju prijedloga. (Težak, Babić, 2007: 559) U navedenoj se gramatici može pročitati sljedeća tvrdnja:

„Granica vrsta riječi u preobrazbi veoma je neodređena pa se neke riječi mogu protumačiti dvojako. Sraščivanjem pa poprijedloženjem nastao je i prijedlog *usprkos*

¹⁵ Članak je dostupan na internetskoj stranici Zagrebačke slavističke škole www.hrvatskiplus.org (pogledan, 26.siječnja 2013.)

¹⁶ Ono čemu se određuje mjesto naziva se objektom lokalizacije, a ono s pomoću čega se objektu lokalizacije određuje mjesto naziva se lokalizatorom.

(*usprkos*). Još se jasno vide i sastavni dijelovi i izvorno značenje.“ (Težak, Babić, 2007: 560)

Iz napisanoga se vidi da se *Hrvatska gramatika* ne slaže s *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika* (prijedlog je *usprkos* nastao od prijedloga i imenice te pripada trećoj tvorbenoj vrsti) jer prijedlog *usprkos* ne smatra sekundarnim, složenim (prijedlozi nastali od prijedloga i imenice) već izvedenim prijedlozima.

U *Hrvatskom čestotnom rječniku* očekivalo bi se, prema rečenom, da se *usprkos* pojavljuje i kao prijedlog i kao prilog, a *unatoč* samo kao prijedlog. U *Čestotniku* dolazi do neslaganja jer se *unatoč* uopće ne pojavljuje kao prijedlog već kao prilog (ima 34 pojavnice u potkorpusima DNP – U), a nesumnjivo se radi o prijedlogu, što potvrđuju svi jezikoslovni priručnici. S druge strane, prijedlog se *usprkos* pojavljuje samo kao prijedlog (ima 34 pojavnice u svim potkorpusima), dok se u *Hrvatskoj gramatici* naznačuje kao riječ koja se uz glagole može rabiti i kao prilog. I u *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika usprkos* se pojavljuje u poglavlju o priložima namjere. (Težak, Babić, 2007: 556)

Prema se oba prijedloga opisuju u gramatikama zajedno kao prijedlozi koji imaju dopusno značenje (Silić, Pranjković, 2007: 218) ili kao istoznačnice u *Praktičnoj hrvatskoj gramatici*: „*Unatoč* i *usprkos* znače isto, tj. imaju dopusno-suprotno značenje (***unatoč*** njihovim željama, ***usprkos*** činjenici da su svi zdravi...)” (Raguž, 1997: 138), ipak se radi o međusobnom bliskoznačnom odnosu, što preporučuje *Hrvatski jezični savjetnik*:

„*Usprkos* dolazi tada kada je riječ o svjesnoj radnji (npr. *Usprkos savjetima učinio je po svojemu*, ali *Unatoč nevremenu sve se dobro završilo*) i najčešće uz osobe, živa bića, a *unatoč* uz neživo (npr. *usprkos tebi*, ali *unatoč mržnji*)“ (Barić i dr., 1999: 194)

Rubnost se prijedloga *unatoč* i *usprkos* može objasniti na ovaj način jer se uz pojavnost ovih prijedloga u *Čestotniku* otvara pitanje određivanja vrste gramatikaliziranih riječi. Jedna od mogućih pretpostavki određivanja rubnosti navedenim prijedlozima je i činjenica da se dativ u suvremenom hrvatskom jeziku teži osloboditi prijedloga. Prema tomu, može se pretpostaviti da se umjesto prijedloga *usprkos* i *unatoč* za izricanje dopusno-suprotnih značenja rabe druge riječi ili općenito postupci kojima se u suvremenom hrvatskom jeziku može izricati dopusnost.

I. Pranjković u članku *Izražavanje dopusnosti u hrvatskom jeziku*¹⁷ govori o mogućnostima izražavanja dopusnih odnosa na razini jednostavne rečenice, na razini složene rečenice i na razini teksta. Posebno se govori o naravi dopusnoga značenja, koje počiva na razbijanju uzročno-posljedičnog ili uvjetnoga odnosa (ili na spajanju uzročno-posljedičnoga odnosa i odnosa suprotnosti) te o prijedlozima, subjunktorima i konektorima kojima se dopusnost gramatikalizira. Natipičniji i daleko najčešći način izricanja dopusnosti jest subordinacija, pri čemu se koriste brojni veznici i čestice (*ma, makar, god, sve, baš, neka, taman* i sl.) (Pranjković, 2002: 401-403) S obzirom na to, „rubni“ se prijedlozi *unatoč* i *usprkos* također rabe u hrvatskome jeziku, ali su manje

¹⁷ Navedeni je članak autor objavio i u knjizi *Druga hrvatska skladnja* 2001. godine.

učestali jer se za izricanje dopusnosti rabe druga jezična sredstva, što ide u prilog tvrdnji da je dativ padež koji se danas teži osloboditi prijedloga.

U sljedećim se primjerima pokazuje da se prijedlozi *unatoč* i *usprkos* smatraju „rubnima“ zato što se rabe s genitivom, unatoč normi koja ih preporučuje uz dativ:

Kata Šoljić se i danas, unatoč velike tuge i boli, bori za Hrvatsku. (Vjesnik, 2004.)

Francuz Thomas Voeckler nije uspio izdržati još jedan dan u društvu kojemu objektivno ne pripada, usprkos velike borbenosti u ovoj je etapi bio 54. (Vjesnik, 2004.)

Dopusnost se može izreći preoblikuju li se navedene rečenice u zavisno složene dopusne rečenice s veznikom *iako*:

Iako tuguje, Kata Šoljić i danas se bori za Hrvatsku.

Francuz Thomas Voeckler nije uspio izdržati još jedan dan u društvu kojemu objektivno ne pripada. Iako se trudio, u ovoj je etapi bio 54.

Analizom najmanje učestalih dativnih prijedloga potvrđuje se sljedeće:

- Najučestaliji dativni prijedlozi *k* i *prema* pripadaju netvorbenim, pravim (primarnim) prijedlozima. Ostali manje učestali dativni prijedlozi prema tvorbi su sekundarni, izvedeni (*usprkos*) i složeni (*nadomak*, *nasuprot*). Iznimka je prijedlog *unatoč* koji je također netvorben, primarni prijedlog.

- Za razliku od najmanje učestalih prijedloga u *Čestotniku*, koji se pojavljuju samo u određenim potkorpusima, dativni se prijedlozi rabe u svim potkorpusima, osim prijedloga *nadomak* koji bi svojom čestotom (3 pojavnice u potkorpusima novina, proze i stihova) pripadao među deset najmanje učestalih hrvatskih prijedloga, što je pokazalo izlaganje V. Rišner na Riječkim filološkim danima 2012. s temom *Rubni hrvatski prijedlozi*.

- Upitan je padež uz koji se navedeni prijedlozi javljaju. Prema Tablici 4 jedino je prijedlog *k(a)* samo dativni prijedlog u svim jezikoslovnim priručnicima. Ostali se promatrani prijedlozi rabe i s drugim padežima: *prema* i s lokativom, *nadomak*, *nasuprot*, *unatoč* i *usprkos* i s genitivom. Norma priznaje samo uporabu prijedloga *nadomak* i s dativom i s genitivom jer postoji tanka nijansa u razlici između dativne i genitivne rekcije.

- Otvara se pitanje poprijedloženja i određivanja vrste gramatikaliziranim riječima i neusklađenost rječnika i gramatičkih priručnika. Riječ se *nasuprot* javlja u *Čestotniku* i kao prijedlog i kao prilog; *unatoč* se javlja samo kao prilog, premda je nesumnjivo riječ o prijedlogu u gramatičkim priručnicima; riječ je *usprkos* u *Čestotniku* samo prijedlog, iako je u gramatičkim priručnicima opisana i kao prilog. Razlog je tomu vjerojatno i onaj na koji ukazuje Vanja Švačko u članku *Prijedložni izraz kao gramatička i leksikografska jedinica* da se u rječnicima opisuju jezične jedinice često izdvojene iz rečeničnog konteksta (Švačko, 1994: 310).

- Najmanje učestali dativni prijedlozi svoju rubnost ne pokazuju zamjenom s istoimenim prijedložno-padežnim izrazom.¹⁸ Zamjena nekim drugim riječima vezana je uz značenja navedenih prijedloga pa je jedna od pretpostavki da će se za izražavanje određenoga značenja, umjesto dativnih prijedloga, rabiti neka druga jezična sredstva ili kraći i učestaliji prijedlozi te padežni izrazi. Time se potvrđuje i proces nestanka prijedloga uz padežnu riječ u dativu. Mogući su usporedni odnosi sljedeći: *nadomak-blizu*, *nasuprot- preko puta*, *unatoč*, *usprkos*- ostala jezična sredstva za izricanje dopusnosti (npr. veznici dopusnih rečenica).

Literatura

- Babić, Stjepan; Brozović, Dalibor; Škarić, Ivo; Težak, Stjepko 2007. *Glasovi i oblici hrvatskoga književnog jezika*, Zagreb: Globus
- Barić, Eugenija; Hudeček, Lana; Koharović, Nebojša; Lončarić, Mijo; Lukenda, Marko; Mamić, Mile; Mihaljević, Milica; Šarić, Ljiljana; Švačko, Vanja; Vukojević, Luka; Zečević, Vesna; Žagar, Mateo 1999. *Hrvatski jezični savjetnik*, Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje, Pergamena, Školske novine
- Barić, Eugenija; Lončarić, Mijo; Malić, Dragica; Pavešić, Slavko; Peti, Mirko; Zečević, Vesna; Znika, Marija 2005. *Hrvatska gramatika*, Zagreb, Školska knjiga
- Ham, Sanda 2007. *Školska gramatika hrvatskoga jezika*, Zagreb: Školska knjiga
- Ivanković Matas, Ivana, *Izražavanje prostornih značenja prijedložno-padežnim izrazima*, dostupno na www.hrvatskiplus.org, Zagrebačka slavistička škola.
- Moguš, Milan; Bratanić, Maja; Tadić, Marko 1999. *Hrvatski čestotni rječnik*, Zagreb: Zavod za lingvistiku filozofskog fakulteta, Školska knjiga
- Pranjkić, Ivo 2001. *Druga hrvatska skladnja: sintaktičke rasprave*, Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada
- Pranjkić, Ivo 2005. „Suznačne riječi i njihove vrste“, u: *Zbornik zagrebačke slavističke škole 2004.*, Zagreb
- Pranjkić, Ivo 2002. „Izražavanje dopusnosti u hrvatskom jeziku“, u: *Riječki filološki dani*, Stolac, Diana (ur.), Rijeka: Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci
- Raguž, Dragutin 1997. *Praktična hrvatska gramatika*, Zagreb, Medicinska naklada
- Rišner, Vlasta 2005. „Prijedlozi nekad i danas“, u: *Zbornik zagrebačke slavističke škole 2004.*, Zagreb
- Rišner, Vlasta 1999. „O nepromjenjivim riječima u gramatikama“, u: *Jezikoslovlje*, god. II., br. 2-3, Iz jezične suvremenosti
- Rišner, Vlasta 2012. *Rubni hrvatski prijedlozi*, izlaganje na Riječkim filološkim danima
- Silić, Josip, Pranjkić, Ivo 2007. *Gramatika hrvatskoga jezika: za gimnazije i visoka učilišta*, Zagreb: Školska knjiga

¹⁸ Prijedlog se *nadomak* jedino u *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnoga jezika* opisuje kao prijedložni izraz *na + domak*, ostali priručnici imaju *nadomak* ističući da je poprijedložnje završilo.

- Savić, Jadranka 1999. „Prijedložno-padežne sveze u hrvatskim gramatikama 19. i 20. stoljeća“, u: *Jezikoslovlje*, god. II., br. 2-3, Iz jezične suvremenosti
- Švačko, Vanja 1994. „Prijedložni izraz kao gramatička i leksikografska jedinica“, u: *Filologija*, br. 22-23
- Težak, Stjepko, Babić, Stjepan 2000. *Gramatika hrvatskoga jezika: priručnik za osnovno jezično obrazovanje*, Školska knjiga: Zagreb

Izvori:

- Hrvatska jezična riznica*, Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje, dostupna na internet-skoj adresi: <http://riznica.ihjj.hr>
- www.hnk.ffzg.hr/txts/mt4frq_ljubljana/mt4frq_ljubljana.PPT
- <http://savjetnik.ihjj.hr/savjet.php?id=56/>

¹ Prijedlog se *nadohvat* u *Glasovima i oblicima hrvatskoga književnog jezika* ne spominje kao prijedlog već kao prijedložno-padežni izraz koji se mora pisati odvojeno, isto je i s prijedlogom *nadomak* (*na dohvat, na domak*). (Težak, Babić, 2007: 560) U *Hrvatskoj se gramatici* prijedlog *nadohvat* spominje u poglavlju o tvorbi prijedloga kao sekundarni, složeni prijedlog, ali ne i u popisu s pripadajućim padežima, tako da se ne može zaključiti uz koji se padež u navedenoj gramatici rabi.